

نابلې مېلمانه

- د ايران څخه يو هک پيس ه



De ubudne gjestene

- En fortelling fra Iran



وه نه وه يوه بوډۍ بنځه وه چې د ايران په يوه
واړه كلي كې په يو كوچني خاورى نه (د خ ټو څخه
جوړه ش وي) كلا كې اوس بده. كلا يو باغ درلود
چې د شگ و د تشت په اندازه وو. په باغ كې يو ه
و نه وه چې د اورلگ يد په اندازه وه. د باغ شاوخوا
څلور د يوالون ه له خ ټ و څخ ه جوړ ې شو ې وې.

Det var en gang en gammel dame som
bodde i et lite leirhus i en liten landsby i
Iran. Huset hadde en hage like stor som en
sandkasse. I hagen var det et tre like stor
som en fyrstikk. Rundt hagen var det fire
vegger av leire.



يو ماس پښين بودى بنځي په خپل ا وړد گلدار ه
ت يکړى کى خان ونغاړ ه اود گاو ند يانو ل يد ني ته د
باندي ووته . څنگ ه چ ي ت يکړى يي په هوا ک ي د
ناوي د سالو په خ یرتاو بدل پيل کړل، ناڅاپ ه يي
احساس وکړ چ ي باران هم پ ي ل شو، له د يوالون و د
اخپر وړ م پورته شو. د نرى باران او تندر)غوري
بابا (غرونه پ ي ل شول.

En ettermiddag svøpte hun sin lange blomstrede
chador rundt seg og gikk ut for å hilse på naboene.
Idet chadoren begynte å svaie i luften som et
brudeslør, kjente hun plutselig at det begynte å
regne, lukten av fuktig leire kom fra veggene. Det
begynte å pøsregne og tordne.



Den gamla dama gikk inn og krøp under dyna. Da hørte hun plutselig: «Bank, bank, bank!» Det var liten klissvåt spurv. Vanndråper falt ned fra spurvens nebb: «Drypp, drypp, drypp!» Og de våte vingene flakset mot hverandre: «Klask, klask, klask!» Den gamle dama tok spurven med seg inn i rommet og dekket vingene med et lite tøyestykke.

بودی دننه لار ه او برستن یی په خان را کش کړه.

په دې وخت ک ی یی ناڅاپ ه واور بده :

"تک، تک، تک!" .

یوه لمده ش وې چینچنې وه چی له مبنوکې یی د

اوبو څاڅکي څڅې د ی :

"چیک چیک چیک!" .

او لمد ه وزرونه یی مخ په یو بل رپیدل:

تیک، تیک، تیک.

بودی چینچنه خپلې خونې ته بوتله او یو توکر یی د

هغې په لمدو وزرونو واچاوه .



ټک ، ټک ، « ! ټک

بودی په منډه ځان د ور شاته ورساوه او

پوښتنه یې وکړه: " څوک یې چی درواز

ټکوی ؟ " دا څنگه چې بودی ور پرانیست ،

یولوند خیشت کارغه د کوتی پر لوری

راوالوت او چینچنی یی په اوبو کی ولمبوله.

چی نچنی غوښتل چی په کارغه ه چیغی ووهی خ و

بیا د ور غږ پورته شو :

ټک ، ټک ، « ! ټک

یوه لمده پ یش و کوتی ته په م نډه دننه شوه .

«Bank, bank, bank!» Den gamle dama skyndet seg til døra og spurte: «Hvem er det som banker på?» I det hun åpnet døra fløy det ei klissvåt kråke inn i huset og dusjet spurven i vann.

Spurven skulle til å kjefte på kråka, med akkurat da hørte de: «Bank, bank, bank!» En gjennomvåt katt kom labbende inn i huset.



کله چې د چی نچنی ، او کارغه سترگی په پ یش و
ولگ یدی، په ی و بل و نبنل بدل او د ویری نه په
. لړز پداس ول

پ یشو په چم په موسکا وو یل :) م یو (د هغه چا
نه چی نی پیژنی مه ډارپر ی! مور ټول دلته په
دی کور کی سره ملگر ی یو

Da spurven og kråka så katten, klenget de
seg på hverandre og begynte å skjelve av
redsel.

«Miau, ikke vær redd for de du ikke
kjenner, i dette huset er vi alle venner,»
smilte katten lurt.



د ماښام په ترڅ کې ډیر ی لامده م یلمانہ راغل ل :
یو څارونکی س پی ، او ی و ه لوی ه غوا چ ی لومړی
یی کلا ته د ور دننه کیدو سره زلزلہ جوړه کړه .
او ټول څاروی دیوال خوا ته وروویشتل شول.
مگر چی ښه ناس ته وه او په خندا شوه ها -ها -ها -ها .

I løpet av kvelden kom det flere våte gjester:

En vaktbikkje, og en stor ku som presset seg inn
i huset og lagde jordskjelv. Alle dyrene ble slengt
til veggs.

Men den lille spurven satt og lo i kroken sin:

«Hi-hi-hi-hi.»



«Z-z-z-z-z» Nå kunne man bare høre lyden
av snorking i det lille huset. Den lille
spurven og herr kråke hadde funnet hver sin
plass i vinduskarmen, mens kattepusen,
vaktbikkja og den svære kua la seg i hvert
sitt hjørne i rommet.

خو ر-خو ر-خو ر-خو ر " اوس يواز ي په دى "
.کوچني کور کي دخر يد ل غبر اوريدل کير ي
کوچ نى چى نچني، اوبناعل ي کارغه د کرکيو په
تاخچو کي حانت ه د خوب حأ ي موندلى. دى،
پداسي حال ک ي چ ي پ يشو ، ساتونکي س پي او
. توري غوا د خو ني په هر کونج کي بيده شوى



سهار بودی بنحی له خوبه ناوخته راوینس ه شوه،
مگر کله چې یی سترگی پرا ن یس تی، گوری چې
په کور کی یی شور ماشور دی:
کارغه په مبنوکه کی د لرگیو د دریو کوندو سره
نا چاپه راننوت.
سپی په خپل قوی سبر یی سره بخاری پوف کوی.
پیشو هم له یوه بنایسته سهار ناری سره د حمکی
په سر دسترخوان چمتو کوی.
لوی غوا بنار ته تللی وه او گرمه د تبی په سر
پخه شوی بودی یی اخیستی ده
او چی نیچ نه یو بنکلی سند ری وو یل ه.

Neste dag, da den gamle dama strakk seg og
åpnet øynene, så hun at hele huset var i
bevegelse: Kråka braste inn med tre vedkubber i
nebbet. Vaktbikkja brukte de sterke lungene til å
blåse liv i peisen. Katten gjorde i stand en lekker
frokost på en duk på gulvet. Den store kua
hadde vært i byen og kjøpt steinbakt brød. Og
spurven sang en vakker melodi.



تول په حُمکه د سهار ناري په دسترخوان گر د
کیناستل او پ وڅ ه یی په تبی پخه شوی گرم ی
ډوډی سره وخور له او چای یی وڅښل و او بڼه
. سره خوشحاله و

کله چې م پلمنو د خپل چای وروس تی غړ پ
څښلو، لمر په خُل یدل و پ یل وکر. باران هم نه و ،
نو بڼه د تگ وخت وو

تولو م پلمنو چ ی د ب وډی بنخ ی مهربانی ل یدلی وه،
. د تگ په مسئله، ډیر خپه غوند ی شول

Alle satte seg rundt frokostduken på bakken,
spiste steinbakt brød med fetaost, drakk te og
storkoste seg. Da de hadde tatt den siste slurken
med te, begynte sola å skinne. Nå regnet det ikke
lenger, så det var vel kanskje på tide å dra. Men
tanken på å ta farvel med den gamle snille
damen gjorde dem veldig triste.



Med en klump i hjertet så den gamle dama på alle dyrene og sa: «Hvis det var opp til meg, så skulle jeg latt dere alle bli igjen, men hagen min er like stor som en sandkasse, dem rommer ikke så mye. Hvis den lille spurv blir igjen, blir den svære kua nødt til å gå.» «Og hva med meg som sier mø-mø, gir deg melk og smør til brød-brød, skal ikke jeg få bli?» sa den svære kua. «Mjau-maju- maju ...» sa katten. «Hva med meg som sier woff- woff, banker tyver, jeg er røff-røff, skal ikke jeg få bli?» sa vaktbikkja. «Kra-kra-kra ...» sa kråka. «Hva med meg som sier tvi-tvi, alle trenger en melodi, skal ikke jeg få bli?»

بودې بنځي ، په غوس ي ډک زړه سره ټولوڅارو ي و ته وکتل او ويي و ي ل :
که زم ا په زړه وای ، نو غواړم چ ي ټول همدلته
پا تي شئ، مگر زما خو پلي دش گو د تش ت په
اندازه ده دومره ډيرو ته ځای پکي نشته. که
چ بري کوچنی چی ښچ نه پا تي ک بدل و غواړي، نو غټه غوا بايد ولاړه شي.
دی غټی غوا بودی ته يي مخ کړ او وی ي و ي ل : او
زما په اړه څ ه وایي زه چ ي درته امبا امبا کوم ،
ش يدي درکومه او د بودی - بودی لپاره دی کو چ
درکوم ، نو زه دلته پاتي کیدی نه شمه ؟"
پيشو په غوسه وويل: "م ی و - م یو م یو ..."
سپي هم ويي و يل: زما په اړه څ ه وای ي زه چ ي
درته غو غو کوم ، په شپه ک ي غله وهم او جگره
مار يم، نو دلته پا تي ک يداي نه ش م ؟ کارغه وی ي و ي ل : کاغ، کاغ ، کاغ .
زما په اړه څ ه وایي زه چ ي وایم توی . توی ، د
ټولو پکار ده يوه م یلو دی ،زه دلته پا تي ک يدي نه شم ؟



نو همدا وو چي ټول و ته د پا تي ک يډو اجازه
ورکول شو ه، مگر په يو شرط :

با يد ټول په ډلي يزه توگه د کور په چارو کي
مرسته وکړئ او يو له بل سره مهربانه وي.

دوي ټولو همدغسي وکړل ، او له هماغه وخت
نه، ډير د خوښي نه ډک د يو بل سره په گډه

کلونه کلونه اوسيدل ،

کيسه لاړه سنتي ته ، او زه راغلم تودي مودي
برسنتي ته .

Og det var slik alle fikk lov til å bli, men på en
betingelse: Alle skulle hjelpe til med huset, og
være snille med hverandre. Det gjorde de og
fra da av levde de mange lykkelige år
sammen.

Snipp, snapp, snute, så er eventyret ute.



Illustratør: Svetlana Voronkova

Se flere fortellinger på morsmal.no